

Bemærkninger til forslaget

Efter miljøbeskyttelseslovens § 33 skal forurenende virksomheder, der er optaget på en af miljø- og energiministerens udfærdiget liste, miljøgodkendes.

Dambrug er optaget på denne liste. Bestående dambrug, der ikke har en samlet miljøgodkendelse, er således pålagt at skulle søge om miljøgodkendelse inden udgangen af 1997.

Til tilsynsmyndighedernes brug i forbindelse med godkendelsesproceduren udformer Miljø- og Energi ministeriet normalt en miljøteknisk vejledning for de enkelte brancher. I vejledningen angives de specifikke normer og krav, der alt efter beliggenheden m.v. kan stilles til virksomhedens udledning til og påvirkning af det omgivende miljø. En sådan vejledning findes ikke på dambrugsområdet.

Dambrugsbekendtgørelsen (bekendtgørelse nr. 900 af 31. oktober 1994 om ferskvandsdambrug, som ændret ved bekendtgørelse nr. 945 af 30. november 1995), der i dag bruges til regulering af dambrugs miljøforhold, lever slet ikke op til miljøbeskyttelseslovens intentioner om renere teknologi, men fokuserer på en fiktiv, begrænset produktionsstørrelse. Brug af renere teknologi og miljørigtig adfærd honoreres således ikke i den nuværende regulering.

Miljøbeskyttelsesloven beskæftiger sig ellers udelukkende med en virksomheds påvirkning af miljøet og omtaler ikke produktionens størrelse. Miljøbeskyttelseslovens § 3 og § 4 er sålydende:

§ 3. Ved lovens administration skal der lægges vægt på, hvad der er opnåeligt ved anvendelse af den mindst forurenende teknologi, herunder mindre forurenede råvarer, processer og anlæg og de bedst muligt forureningsbekæmpende foranstaltninger. Ved denne vurdering skal der lægges særlig vægt på en forebyggende indsats gennem anvendelse af renere teknologi.

Stk. 2. Ved bedømmelsen af omfanget og arten af foranstaltninger til forebyggelse og imødegåelse af forurening skal der lægges vægt på

1) de ydre omgivers beskaffenhed og forurenningens sandsynlige virkning på disse og

2) hele det kredsløb, som stoffer og materialer gennemløber, med henblik på at begrænse spild af ressourcer mest muligt.

§ 4. Den, der vil påbegynde virksomhed, der kan give anledning til forurening, skal vælge et sådant sted for udøvelsen, at faren for forurening begrænses mest muligt.

Stk. 2. Ved valg af stedet skal der tages hensyn til områdets beskaffenhed, herunder den nuværende og planlagte fremtidige udnyttelse, samt til mulighederne for hensigtsmæssig bortskaffelse af spildevand og affald.

Stk. 3. Den, der påbegynder eller udøver virksomhed, der kan give anledning til forurening, skal træffe foranstaltninger, der kan forebygge og imødegå denne og tilrettelægge virksomhedens indretning og drift på en sådan måde, at den i mindst muligt omfang medfører forurening, jf. § 3. Ved indretning af virksomhedens anlæg og ved tilrettelæggelse af driften, herunder ved valg af produktionsprocesser, råvarer og hjælpestoffer, skal det sikres, at ressourceanvendelsen, forureningen og affaldsfrembringelsen begrænses bedst muligt.

Stk. 4. Den, der har forårsaget forurening af luft, vand, jord eller undergrund eller skabt risiko for, at en sådan forurening kan opstå, skal foretage de nødvendige foranstaltninger til at søge følgerne af forureningen effektivt forebygget eller afværget. Derudover skal den hidtidige tilstand søges genoprettet.

Efter forslagsstillernes opfattelse skal dambrug derfor i lighed med andre virksomheder måles på udledningen til miljøet og ikke på produktionens størrelse.

De seneste år er der hos mange dambrugere foretaget store investeringer i rensningsforanstaltninger, bedre fodringsteknik og højere foderkvalitet. Det betyder, at vandet med hensyn til indhold af visse stoffer ofte er renere, når det løber ud fra dambruget, end det var opstrøms før indløbet til dambruget. Denne udvikling bør selvfølgelig opmuntres og stimuleres gennem udarbejdelse af en miljøteknisk branchevej-